

[Lilli Gyldenkilde]

længe skal dette forlig egentlig vare, når det faktisk er sådan, at det såkaldte Rio Bravo-forlig næppe gælder? – ja, vi får se, om det gælder ud over de næste to dage.

Vi havde håbet efter det udmærkede udvalgsarbejde, vi havde, hvor vi faktisk fik et dundrende måske fra fremskridtspartiet – det er vi ikke vant til, for det plejer kun at være fra de radikale – at man ville gå med til den tidsbegrænsning, der ligger i ændringsforslaget. Der er jo ikke tale om, at hr. Lawaetz kan komme til at stemme for forslaget i dets helhed, så det bliver gældende ud i al fremtid, og der er heller ikke tale om, at forslaget bliver forkastet ved, at man stemmer for det her ændringsforslag. Der er tale om, at man kun stemmer for ændringsforslaget, således at loven kun kommer til at gælde for 1984.

Men jeg kan forstå, at denne regering ikke kun er afhængig af vælgernes kryds, men også af vind og vejr, for det er jo, som vind og vejr blæser, at man udtaler sig heroppefra.

Hr. Lawaetz siger, han ikke kan lide det, og ser mild og venlig ud, og det er jo udmærket, men hvis ikke man kan lide det, kan man da i det mindste tidsbegrænse det og så se, hvordan det kommer til at gå. Det er da rimeligt at gå ud og sige til sine vælgere: ja, jeg kunne godt nok ikke lide det, og derfor gik jeg kun med til det i et år. Men det, hr. Lawaetz gør nu på sit partis vegne, er faktisk at gå med til dette som et princip, og som hr. Lawaetz ganske rigtigt sagde heroppefra, handlede dette forslag om noget helt andet, da det kom frem, det handlede nemlig om nedskæringer i dagpengene, men det kunne man ikke få de radikale med til, og det skal de ikke have utak for; det har jeg sagt tidligere, og det mener jeg. Til gengæld synes jeg, at de skal have utak for dette forslag, men jeg synes sandelig, fremskridtspartiet er dem, der skal have mest utak, når de ikke engang vil være med til at tidsbegrænse det, så man kunne vente og se, hvordan det kommer til at fungere.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg får ikke besvær med mine vælgere, hvad det angår, for jeg har sagt tre-fire gange under behandlingen, at det er forligsstof, og at jeg ikke kan lide loven, så jeg får ikke

spor besvær. Endelig er det parlamentariske system jo sådan, at den 6. januar 1984, eller hvornår det nu bliver, kan man genfremsætte et forslag, hvis man har lyst – mere indviklet er det jo ikke – så jeg må gentage, at jeg ikke skifter mening, heller ikke torsdag klokken 24.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi er nødt til at spørge hr. Lawaetz, om det virkelig er hans mening, at såfremt fremskridtspartiet om to dage ikke mere vil være parlamentarisk grundlag for denne regering og vi skal have udskrevet valg, så vil hr. Lawaetz være med til at stille dette ændringsforslag, når vi kommer hen til januar-februar måned efter valget, for det var rent faktisk det, hr. Lawaetz sagde.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre stemmer for den tidsbegrænsning, der er ændringsforslag om, og for det af ministeren stillede ændringsforslag.

Af hensyn til det videre politisk-historiske forløb vil jeg godt stille den socialdemokratiske ordfører et spørgsmål: ville socialdemokratiet, såfremt dets ændringsforslag blev vedtaget, have stemt for loven?

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Svaret er klart nej, skal jeg sige til den radikale ordfører, men vi ønsker de skadelige virkninger, som denne lov får, begrænset så meget som overhovedet muligt, og derfor ønsker vi at få den tidsbegrænset. Vi stemmer ikke for denne lov, for det er et fuldstændigt nyt princip, der gennemføres her, som vi ikke ønsker at medvirke til.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hr. Bakholt sagde, at regeringens ændringsforslag til dette lovforslag understreger, at der har været tale om hastværksarbejde. Det har der nu ikke. Når vi er kommet med et ændret ikrafttrædelsestidspunkt for lovforslaget, skyldes det sammenhængen mellem vores lovgivning og den følgelovgivning, som er skatteministerens.

Og så vil jeg gerne understrege over for hr. Bakholt, at der ikke er sket nogen æn-